

som deraf kunde flyde, det skal man ikke kunne komme til at sige, og det er mig allerede Tilfredsstillelse nok.

Cultusministeren: Det er aldeles rigtigt, at jeg har sagt, at det ikke gjælder her om et Præjudicat hverken til den ene eller til den Side, men om et praktisk Resultat, og derom alene ved denne Forhandling. Iøvrigt maa jeg dog sige, at den ærede Folkethingsmand vistnok næppe har citeret mine Ord ganske correct, og jeg tror heller ikke, at den Forstj. om, at han i det Væsentlige havde truffet Meningen, var aldeles begrundet og berettiget, naar ikke Ordene vare opfattede noliagtige; men Meningen af hvad jeg udtalte var, at, da der ikke nu kan foretages en Omregulering af geistlige Embeder i det Hele, og da da der heller ikke kan foretages nogen Omregulering af de geistlige Embeder, umiddelbart efter den 1ste eller 2den eller 10de af de Embedsmænd, om hvis Afgang, der i Forslaget er Tale, saa vil der indtræde en lang Mellemtid, og derfor antager jeg, at det vil være rigtigt, i denne Mellemtid at lade i det Væsentlige det bestaae, som bestaaer, og holde de Geistliges Indtagter i Almindelighed paa det samme Standpunkt. Der kommer da en Tid, da Spørgsmaalet om Reguleringen af Geistlighedens Lønning i det Hele maa og kan komme under Forhandling, medens dog Geistlighedens hele eiendommelige Lønningsmaade aligevel vil blive staaende her som et Factum, hvis Betydning bliver den samme, hvad vi saa antage af dette Forslag. Jeg bekæmper det saaledes fra den praktiske Side.

Rothe: Jeg vil blot tillade mig, da jeg har været Medlem af det Udvalg, som har

behandlet den anden Sag, om hvilken her er Spørgsmaal, at gjøre opmærksom paa et Practiske Omstændigheder, som det forekommer mig ikke at have været fremhævede tilstrækkeligt under den foregaaende Discussion. Dersom jeg nemlig har opfattet den ærede Forslagsstillers Mening rigtigt, saa er Hovedformaalet, som han ønsker at opnaae ved den foreliggende Leilighed, det, at de Jordes og andre Betsatningsgjenstande af den Art, hvorom her er Tale skulde forsaavidt de vare henlagte til Geistlighedens Lønning, underkastes den samme Betsatning, som alle Andre, der ikke vare henlagte dertil. Jeg veed ikke, om det var den ærede Forslagsstillers Mening? (Etschering: Jo!). Dersom det er Formaalet, saa vil det ikke kunne opnaaes paa den af Forslagsstilleren antydede Maade. Geistligheden lønnes nemlig for Diebliffet ikke alene af Jorder men ogsaa af Tiender.

Etschering: Men disse er her ikke Tale om.

Rettelser.

- Nr. 217 Sp. 3456 L. 8 f. n: „kunde fra den anden Side fremfalde den Haardhed, man haaber at forebygge“ læs: „kunde ved en anden Leilighed fremfalde en til den usfordne Mildhed svarende usfordne Haardhed i Behandlingen af Guds-
 eterne.
 — — Sp. 3459 L. 9 „fraviger“ læs: „foreviger.“
 — 219 — 3494 L. 11 f. n. „ikke“ udgaaer.